

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

กรรมฐานคือตัวกิเลส

ก่อนจ้งหัน

พวกเด็กแฟนฟ่านๆ อยู่หน้าวัดนะ มาจากไหนต่อจากไหนบ้างก็ไม่รู้แหละ แตกมาๆ เหมือนปล่อยหมาเข้าถานนะอยู่ในนั้นนะ เขามาเลี้ยงมาดูแล้วพวกนี้ไปใหญ่เลยเทียวนะ เหมือนปล่อยหมาเข้าถาน พอกินอิ่มแล้วก็ขี้จักรยานวิ่งแฟนฟ่านๆ เราไปเห็นตอนเย็นเมื่อวาน มันเลอะเทอะนะพวกนี้ เด็กมาจากไหนก็ไม่รู้มากองกันกินอยู่นี้ เหมือนปล่อยหมาเข้าถานนั้นละ กินแล้วออกแฟนฟ่านๆ ดูไม่ได้ละ พวกนี้มันเคยอยู่ในนรก จมอยู่ในนรก มันไม่เคยเห็นของดีของดี เลอะเทอะกันใหญ่ละ

มาจากที่ไหนกันบ้าง ไปตีเถาะประชุมหรือ ออกทางวิฑูกระจายเสียงแฉวนี้ให้มานี้ หมดพวกเด็ก มากินแล้วเหมือนปล่อยหมาเข้าถาน กินแล้วก็ขี้จักรยานวิ่งแฟนฟ่านๆ นะ ไม่มีแบบมีฉบับอะไร ดูไม่ได้เลย มันเป็นอย่างนี้พวกนี้ เลอะเทอะเอามากเทียว แตกมาจากไหนก็ไม่รู้มากองกันกินอยู่ตามแฉวนี้ กินแล้วก็แฟนฟ่านๆ มองไปดูไม่ได้เลย เมื่อวานเราไปไล่จี้เอาตอที่กำลังจะมีตเราออกไป ยังแฟนฟ่านๆ อยู่มันอะไร เลอะเทอะเอาจริง ๆ พวกนี้ มาขี้ใส่วัดไปหมดแล้วนะ

เด็กนั้นสำคัญมากนะ จักรยานเต็มอยู่ตามแฉวนั้น มากินกันอีกทีก็อยู่นี้ ไม่ได้เรื่องอะไร ตั้งมาหากินเอาเฉยๆ แล้วมาหากินก็แบบปล่อยหมาเข้าถานด้วยนะ อู๋ มุมๆ มามๆ ดูไม่ได้ละ โธ่ๆ ๆ ทำไมเลอะเทอะเอามากมายพวกนี้ ลูกใครพ่อใครแม่ใครดูกันบ้างซิมันเป็นอย่างนี้ เลอะเทอะเอาจริง ๆ ให้พร

หลังจ้งหัน

วันพรุ่งนี้พระวัดป่านานาชาติจะให้มาฉันข้างใน พระทั้งหลายเราออกไปฉันศาลาใหญ่ข้างนอก ส่วนพระนานาชาติจะมากันเยอะ จะจัดให้ท่านฉันที่นี่ ดูแลกันที่นี่ เพราะวันพรุ่งนี้คนจะมาก ท่านอาจจะมาตอนเย็นวันนี้ วัดนานาชาติมีเยอะพระ เป็นลูกศิษย์อาจารย์ชา เราเคยไปวัดนานาชาติดูเหมือนสองหนหรือสามหน ก็พระเหล่านั้นละนิมนต์เราไปอุบล

นิมนต์เราเข้าไปวัดนานาชาติ มีที่ไหนบ้างเราจำไม่ได้ จำได้แต่ว่าที่นั่นเหมาะสมมากวัดป่านานาชาติเป็นดงเหมาะสมดี

คนจะเริ่มมากตั้งแต่เย็นวันนี้ไปละ วันพรุ่งนี้วันที่ ๒๗ นั้นละจะมากเต็มที่ ๒๗-๒๘ มาก ศพจะเคลื่อนเวลาไหนเราก็เปิดโอกาสให้แล้ว ศพจะเคลื่อนลงไปนั่นเมื่อไรเราก็เปิดโอกาสให้แล้ว แล้วแต่ความเหมาะสมที่ปรึกษากันเรียบร้อยแล้ว ท่านปัญญาท่านฝึกจิตของท่านมาด้วยดีทุกอย่าง เวลาไปก็ไปสะดวกง่ายดายทีเดียว ครั้นเวลาจะไป สงบแล้วไปเลย นี่ละจิตที่ได้ฝึกอบรมแล้ว สำคัญตรงนี้นะ ถ้าไม่ได้ฝึกอบรม โห้ย มันดินมันตืดตลกที่หลับที่นอน ตกเตียงไปเลยไม่ได้สติ คือไม่มีสติควบคุมใจก็เป็นแบบนั้น ถ้ามีสติด้วยดีทุกสิ่งทุกอย่าง สติควบคุมด้วยดีแล้ว อยู่เรียบไปเรียบเลย

คือจิตนี้นะ เราจะยกเป็นข้อเทียบเคียง จิตที่ไม่มีสติควบคุมนี้มันเหมือนคนเสียจริต เขาไปนั่งทำอะไรของเขาอยู่ในสี่แยกไฟเขียวไฟแดง เขาทำของเขาสบาย เฉย แต่รถวิ่ง ขวักไขว่จะชนกันก็มี ไม่งั้นมันก็จะไปชนคนบ้า ไร่รถมันวิ่งสี่แยกธรรมชั้นเราไปเห็นเอง โอ้ เป็นอย่างนี้เอง คนเราเมื่อไม่มีสติแล้วก็เป็นอย่างนี้เอง คือรถมันวิ่งมาสี่แยก แล้วคนๆ นั้นอยู่ตรงกลางเสียด้วย จิตนั้นจิตนี้ กระทบแตกๆ ผ่าขาดๆ มันจืดอันนั้นใส่นี่ จิตนี้ใส่นั้น เฉย ไม่สนใจกับใคร รถมาทางไหนๆ โอ้ย ยุ่งกันใหญ่เลย เราก็ไปนั่นพอดี จึงได้คิด อ้อ สติไม่มีเสียอย่างเดียวแล้วอะไรๆ ก็ไม่มีความหมาย คือสติควบคุม สตินี้เป็นสมมุติ นะ สติปัญญา ตั้งแต่สติปัญญาธรรมดาถึงขั้นมหาสติ มหาปัญญา เป็นสมมุติทั้งนั้น เครื่องใช้ๆ เครื่องซักฟอกจิต เหล่านี้ไม่ใช่ธรรมชาติแท้ เป็นเครื่องกำกับ เครื่องรักษาใจ บำรุงใจ

จึงว่าให้มีสติ ทำอะไรให้มีสติปัญญาเป็นเครื่องรักษา ที่เราเห็นได้ชัดก็คือว่า ตั้งแต่สติปัญญาขั้นอัตโนมัติมันก็ทำงานของตัวเองตลอด ฆ่ากิเลส อันนี้พื้นเพของกิเลสทำงานบนหัวใจสัตว์เป็นอัตโนมัติ จะคิดจะปรุงเรื่องราวอะไรนี้ กิเลสนำๆ หมดเลย นำหน้าๆ อยู่ทุกอิริยาบถ กิเลสมันดันจิตให้เคลื่อนให้ไหว ให้คิดเรื่องนั้นเรื่องนี้อยู่อย่างนี้เป็นประจำทุกตัวสัตว์ นี่เรียกว่ากิเลสทำงานบนหัวใจสัตว์โดยอัตโนมัติของมัน เราก็ไม่เคยคิดเรื่องนี้แต่ก่อน เวลาเข้าไปตรงนั้นแล้วมันถึงรู้กันเอง เริ่มตั้งแต่ฝึกหัดล้มลูกคลุกคลานไป ฝึกจิตฝึกสติ สติสำคัญมากนะ ฝึกเข้าไปๆ สติก็ค่อยดีขึ้นๆ การรักษาจิตใจดีขึ้นโดยลำดับ ใจก็ค่อยแคล้วคลาดปลอดภัยจากอารมณ์ที่เป็นภัยคือกิเลสไปโดยลำดับลำดับ ดูกันอยู่ที่นี่ นี่ละขั้นเวทีมันถึงได้ชัดเจน

ชำระซักฟอกไปเรื่อยๆ ไปถึงขั้นมรสุมใหญ่ที่จะเอาเป็นเอาตายกันจริงๆ นี่ ฟังเสีย นะท่านทั้งหลายไม่เคยฟัง สงครามอันนี้จะไปอยู่กับกามกิเลส ราคะตัณหา ตัวนี้ตัวออก

แบบรบ กษัตริย์คืออวิชชาอยู่ในพระราชวัง อันนี้ออกแนวรบ กามกิเลส ราคะตัณหา สุดเหวี่ยงเลยเถียว เวลากองทัพธรรมเข้าไปรบกันมันถึงได้รู้จักชัดเจน เรื่องสงครามในโลก นี่อันนี้ตัวเป็นอันดับหนึ่งเลย ราคะตัณหาเป็นอันดับหนึ่งอยู่ในหัวใจ ทำงานอยู่บนหัวใจ ออกแนวรบตัวนี้ออกตลอดเวลา มหากษัตริย์คืออวิชชาอยู่ภายในพระราชวัง อันนี้ตัวออก แนวรบ เอากันตั้งแต่ล้มลุกคลุกคลาน ชัดเข้าไปจนชำนาญ มองไปที่ไหนมองดูคนดู สัตว์ดูที่ไหน เป็นอันเดียวกันหมดเลย เรื่องอสุภะอสุภังมันชำนาญชำนาญของมัน หมุนตัว ที่เดียวขาดสะบั้นไปหมดๆ นี่ปัญญามีอำนาจตีอันนี้ลง ฟังให้ดี นี่ละบนเวที ระหว่างกิเลส กับธรรมอยู่บนหัวใจ แย่งนางงามจักรวาลคือใจ

เวลาธรรมมีกำลังก็ตีออกๆ ตีออกเรื่อยๆ ชำนาญจนกระทั่ง ท่านเขียนไว้ในตำรากี้ มี มันก็เข้ากันได้ทันที ก็เดินทางสายเดียวกันนี้ มันจะรู้ไปไหน ธรรมของจริงอันเดียวกัน ทั้งนั้นละค้ำกันไม่ได้ พระท่านเดินภาวนาอยู่ในป่าท่านชำนาญในเรื่องที่ว่านี้ กำลังเข้าขั้น ชำนาญชำนาญ มองไปที่ไหนเห็นแต่โครงกระดูกไปหมด ท่านชำนาญไปทางโครงกระดูก โครงกระดูกต้องออกหน้าๆ อันไหนที่เด่นกว่าเพื่อนอันนั้นต้องออกหน้าเรื่อยๆ ท่านกำลังเดิน จงกรมอยู่ก็เห็นผู้หญิงคนหนึ่งเดินผ่านมา ทะเลาะกับพี่แล้วหนีจากบ้านมาผ่านไป ท่าน กำลังเดินจงกรมท่านมองไปเห็นผ่านไป ท่านเป็นธรรมทั้งนั้น พิจารณาเป็นธรรมหมดเลย

ไม่นานนักก็เห็นสามีตามมา ท่านเห็นผู้หญิงคนหนึ่งผ่านมานี้ใหม่ โอ๊ย ท่านก็พูด ตรงไปตรงมาจริงๆ นะ ไม่เห็นแหละ เห็นแต่โครงกระดูกผ่านไป นี่ในตำรานั้น คือท่าน กำลังชำนาญมาก มองอะไรนี้เห็นเป็นโครงกระดูกไปหมดเลย ที่นี้พอผู้หญิงคนนั้นผ่านไป แล้ว สามีเขาก็ตามมา เห็นผู้หญิงใหม่ ไม่เห็นแหละเห็นแต่โครงกระดูกผ่านไป นี่ในตำรามี อ้อ นี่กำลังท่านชำนาญ มันเข้ากันได้ทันทีๆ เห็นอันใดเป็นอันนั้นหมดเลย นี่ละเรื่องของปัญญา เวลามีความชำนาญ เวลาเต็มเหนี่ยวแล้วเรื่องอสุภะอสุภังทั้งหลายครอบโลกธาตุอยู่ที่นี่ จิตออกไปวาดภาพทางด้านธรรมะ ตีกิเลสลง ก็ออกกวาดภาพที่ฆ่ากิเลส

ตั้งแต่ก่อนกิเลสวาดภาพฆ่าธรรมะ เห็นอะไรสวยงามไปหมด รักก็เป็นโทษ ชังก็เป็นโทษ เป็นโทษไปหมดด้วยอำนาจของกิเลส ทั้งรักทั้งชังทั้งเกลียดทั้งโกรธเป็นเรื่องของ กิเลสทั้งหมดมันทำงานของมัน ที่นี้เวลาธรรมตีเข้าๆ เหล่านี้เป็นธรรมไปหมดๆ เลย เรื่อยไปถึงขั้นอสุภะอสุภังชำนาญชำนาญ มองไปที่ไหนเป็นอันเดียวกันหมด เป็นหลัก ธรรมชาติของสติปัญญาขั้นนี้ เราจึงไม่เรียกว่าสติปัญญาขั้นนี้เป็นอัตโนมัติ เรายังไม่เรียก ขั้นซุลมุนในสนามรบบนเวทีคือหัวใจ มันหมุนกันตัวๆ ซุลมุน

ทั้งหมดนี้รวมกันแล้ว เรื่องอสุภะอสุภังในโลกธาตุ มีแต่ธรรมะวาดภาพออกหมด แต่ก่อนเป็นสุภะสุภัง ของสวयของงามของดี ทั้งรักทั้งชังเป็นอันกันไปหมด เป็นเรื่องกิเลส ออกทำงาน ที่นี้เวลาธรรมออกทำงานชะล้าง อะไรๆ กลายเป็นอสุภะไปหมด มองดูทั่ว โลกธาตุเป็นอสุภะไปหมด นี่เวลาธรรมมีกำลังมาก จากนั้นอสุภะทั้งหมดนี้รวมตัวเข้ามาๆ เข้าสู่จิตใจ หมด มารวมอยู่ที่จิตใจทีเดียวเลย เรื่องอสุภะทั้งหมดมีแต่ภาพของธรรมะ ออกไปวาดเพื่อแก้เจ้าของ แต่ก่อนเป็นเรื่องกิเลสผูกมัดเจ้าของ ภาพอะไรเป็นเรื่องของ กิเลสผูกมัดเจ้าของทั้งนั้น ที่นี้เวลาธรรมะมีกำลังมาก ธรรมะออกวาดภาพทางแก้กิเลสฆ่า กิเลส ออกไปที่ไหนเป็นอสุภะอสุภัง ไม่ว่าจะสัตว์ว่าบุคคลว่าอะไรเป็นไปหมดเลยเทียว

ที่นี้รวมทั้งหลายนี้ มันชำนาญมากแล้วมันก็ดึงเข้ามาเอง เรื่องอสุภะอสุภังทั้งหลาย กำหนดดูๆ เรื่องอสุภะทั้งหลายประมวลเข้ามาๆ ก็เข้าถึงหัวใจเลย พอเข้าถึงหัวใจแล้ว อสุภะภายนอกทั่วแดนโลกธาตุขาดสะบั้นไปหมด เป็นตัวนี้เองเป็นอสุภะ ไม่มีอะไรเป็นอสุภะ ตัวนี้เองเป็นสุภะก็คือสุภะก็ดี สุภะความสวยงามก็ดี อสุภะไม่สวยงามก็ดี เป็นตัวนี้ ทั้งนั้นๆ พอจับตัวนี้แล้วตัดอันนั้นขาดสะบั้นไปหมด เหลือแต่อสุภะภายใน ปล่อยเลยเรื่อง อสุภะภายนอก หมด อย่างนั้นซิ เราเคยคาดเคยคิดเมื่อไรว่าจะเป็นอย่างนั้น แต่เวลามัน เป็นตามความจริงแล้วไม่บอกมันก็เป็น ไม่บอกมันก็เชื่อเอง มันประจักษ์ในหัวใจเจ้าของ

พออสุภะภายนอกขาดหมด แล้วรวมอสุภะเหล่านั้นเข้ามาเป็นเรื่องของจิตใจนึกกลืน ไว้หมดเลย เข้ามาอยู่ที่นี้ อ้อ ตัวนี้เองเป็นเหล่านั้นๆ ไม่ใช่ตัวไหนเป็น ตัดอันนั้นออกปุ๊บก็ จับอสุภะภายในนี้ ฝึกซ้อมตรงนี้ อันนั้นขาดไปหมดแล้วยังเหลือตั้งแต่อสุภะอันนี้ ตั้งขึ้นปั๊บ พังกันลงที่นี้ ตั้งขึ้นพังกันลงที่นี้เรื่อย ฝึกซ้อมจนละเอียดลออๆ เข้าไป รวดเร็วเข้าไป เรื่อยๆ จนกระทั่งเป็นแสงหิ่งห้อย ภาพตั้งขึ้นมาที่นี้ พอตั้งขึ้นพัดดับพุบๆ จะพิจารณาเป็น สุภะอสุภะอสุภังไม่ทัน มันรวดเร็ว ขาดสะบั้น มีแต่เกิดดับๆ ยิบเย็บ เกิดดับพร้อมๆ มันก็มาฝึกซ้อมอยู่ภายใน เรื่องภายนอกหมดแล้วนะ

พออสุภะอันนี้ขาดปึงลงไปเท่านั้น นี่ละระคะตัณหาขาดลงในจุดนี้เอง ที่มันกดมัน ถ่วงสัตว์โลกให้จมดิ่งอยู่ในวัฏวนที่กัปก็กลับ มีอันนี้ทั้งนั้น กิเลสนี้ออกไปวาดภาพหลอก ตัวเอง ที่นี้เวลาธรรมตามวาดภาพแก้กันมาแล้วก็เข้ามาอยู่ภายใน เป็นตัวนี้ทั้งนั้น นั่น ที่นี้ก็ ปิดทางนั้นออก ระคะตัณหาขาดสะบั้นลงไปเลย นี่ละท่านว่าท่านสำเร็จพระอนาคามี สำเร็จ ตรงที่อสุภะภายนอกอสุภะภายในเข้ากลมกลืนกันแล้ว ตัดอสุภะภายนอกออกหมด ยัง เหลือแต่อสุภะภายใน ฝึกซ้อมอสุภะภายในให้มีความเกรียงไกรคล่องแคล่วว่องไวเร็วขึ้นๆ ตั้งขึ้นพัดดับพุบๆ จะพิจารณาสุภะอสุภะไม่ทันเวลามันชำนาญพอแล้ว พอแพล้บเท่านั้น

ขาดพร้อมกัน ๆ นี่ฝึกซ้อมเข้าไป ๆ เรื่อย นี่ได้ระดับแล้ว เรียกว่าระคะตัมหาขาดลงในนั้น แล้ว ถ้าว่าสอบก็สอบได้แล้ว ๕๐% ขึ้นไป นี่เป็นพื้นฐานแห่งอนาคามี

พอตัวนี้ขาดไปแล้ว ฝึกซ้อมอันนี้ พื้นฐานอนาคามีจะก้าวขึ้นเรื่อย ๕๐% ๖๐% นี้ หมายถึงผู้ที่ไปอย่างเชื่องช้า ผู้ที่ไปอย่างรวดเร็วลบพริบหมดเลยทันที เป็นขั้นตอนต่างกั นนะ ผู้ที่เดินไปโดยลำดับเป็นอย่างนี้ จะได้เห็นชัดเจนมากนะ ผู้ที่เป็นไปอย่างเชื่องช้านี้เห็น ชัดเจนมาก ละเอียดลเอียดติดตามกันไปหมด จนกระทั่งอสุภะภายในนี้เป็นแสงหึ่งห้อย เเท่านั้น ตั้งขั้นพัดดับพร้อม ๆ จากนั้นก็ว่างไปไหม ไม่มีสุภะอสุภะ ดับ มีแต่ความว่างของ จิต พอนิमितสุภะอสุภะขาดไปจากจิตแล้ว นี่เป็นอันดับสุดท้ายของอนาคามี หมด เหลือแต่ ความว่างของจิต มองไปที่ไหนจะดูอะไรเป็นสัตว์เป็นบุคคลไม่ได้ มันว่างไปหมดเลย นี่มัน ฝึกอยู่ภายในจิต

จากนั้นก็เข้าหาตัวกษัตริย์ อวิชชาปัจจุยา สงขารรา จะเข้าไปตรงนั้น ตีภายนอกนี้ เสียก่อนอย่างหนักทีเดียว ตั้งแต่ฝึกซ้อมเข้าไปนี้เรียกว่าสติปัญญาอัตโนมัติ ตอนจุลมน วุ่นวายกับอสุภะอสุภะที่จะขาดสะบั้นกันในเบื้องต้นนั้น เป็นขั้นจุลมน สำหรับเราให้เรียก เราไม่กล้าจะเรียกว่าสติปัญญาอัตโนมัติ เป็นสติปัญญาขั้นจุลมน ขั้นกิเลสระคะตัมหาจะ ขาดจากจิตนี้เป็นขั้นจุลมน พอนี้สอบได้ระดับแล้ว ที่นี้เป็นขั้นอัตโนมัติฝึกซ้อมตัวเอง ฝึกซ้อมขั้นนี้เป็นอัตโนมัติ อยู่ที่ไหนเป็นไปหมด ฝึกซ้อมไปเรื่อย ๆ ขาดไป ๆ ละเอียดลง ๆ รู้อยู่ในใจนั้นแหละ ไม่ถามใคร หากรู้อยู่ในใจ

พอจากนั้นมันก็สืบเข้าไปหาอวิชชา เกิดดับ ๆ เกิดดับมาจากไหน ดีชั่ว สุขทุกข์ สังขารตัวนี้ปรุลง สังขารตัวนี้เป็นเครื่องมือของอวิชชา ท่านจึงเรียกว่า อวิชชาปัจจุยา สงขาร รา อวิชชาเป็นต้นเหตุ คือเป็นกิเลสตัดมหา สังขาร วิญญาณ นามรูป ไปเป็นเรื่องของกิเลส ไปหมด ๆ พออันนี้ดับพริบ อวิชชาขยเตวอ อเสสวิราคนิโรธา สงขารนิโรธา ย้อนหลังเข้า มา พออวิชชาดับ สิ่งทั้งหลายดับหมดเลย เข้านี้ปังเลย หมด นี่เรื่องสติปัญญาอัตโนมัติพูด ได้ขั้นนี้เป็นอัตโนมัติ พอละเอียดเข้าไปจะไปหาอวิชชานั้นเป็นมหาสติมหาปัญญาแล้วนะ มันละเอียดลเอียดซึมซาบเลย กิเลสนี้ไม่ได้ฟันปอก ๆ แปะ ๆ นะ ขาดไปเลย ๆ

ความละเอียดลเอียดรวดเร็วของสติปัญญาขั้นนี้ เรียกว่า มหาสติมหาปัญญา จากนั้นก็ เข้าถึงอวิชชามหากษัตริย์ ฟังมหากษัตริย์ลงแล้วเปิดโล่งหมด โลกธาตุไม่มีอะไรเหลือเลย ท่านจึงเรียกว่า อาโลโก อุทปาติ จำไปหมดเลย ไม่มีขึ้นชื่อว่าสมมุติที่จะเข้ามาในนี้ ไม่มี หมด จิตนี้เป็นวิมุตติล้วน ๆ แล้วไม่มีสมมุติ คำว่าไม่มีสมมุติ อนิจจัง ทุกข์ อนตตตา จึงหมด โดยสิ้นเชิง จะพิจารณาอสุภะอสุภะอะไรไม่ได้ทั้งนั้น ผ่านไปหมดแล้วไม่เอา เรียกว่าหมด

นั่นท่านหมดกรรมฐานท่านหมดอย่างนั้น กรรมฐานคือตัวกิเลส อันนี้ขาดสะบั้นลงแล้ว กรรมฐานทั้งหลาย สุภะอสุภะไม่มีเลย มีตั้งแต่ธรรมชาติที่ว่างเปล่า สูญเปล่าไปหมด เป็นวิชาวิมุตติล้วน ๆ แล้ว หรือเป็นธรรมชาติ มหาวิมุตติ มหานิพพาน สมมุติทั้งหลายไม่มี

เพราะฉะนั้น อนิจจัง ทุกขัง อนตตา ที่เราเคยเป็นทางก้าวเดินไป ๆ หรือผ่านไป ๆ พอสิ้นสุดแล้วอันนี้ดับหมดไม่มีเหลือ มีตั้งแต่ธรรมชาติที่ว่างเปล่าจากสมมุติโดยประการทั้งปวงเท่านั้น นี่ว่าง ที่นี้หมด เรื่องมันเห็นได้ชัดก็คือราคะตัณหาเป็นตัวที่กีดขวางมากที่สุด ในบรรดากิเลสไม่มีอะไรเกินราคะตัณหา เป็นอันดับหนึ่ง เวลาบงกชก็ตัวนี้เป็นตัวขลุ่ยมุนเอา่มากทีเดียว พอตัวนี้ขาดสะบั้นลงไปแล้วจิตนี้ไม่มีคำว่ากีดขวางลง มีแต่ติดขึ้นเรื่อย นั่นละท่านฝึกซ้อมท่านในชั้นอนาคามีได้ระดับ ฝึกซ้อมไป

จิตนี้เบาหวิว ๆ ขึ้นเรื่อย ๆ ละเอียดไปเรื่อย ให้งลงไม่มี กิเลสมีแต่ดิ่งลง ๆ พออันนี้ขาดสะบั้นลงไปแล้วความดิ่งลงหมด มีแต่ขึ้นไปเรื่อย ๆ เหมือนลำสีขึ้นบนอากาศ เรื่อย ๆ เข้าถึงจุดอวิชชา ฟาดอวิชชาขาดสะบั้นลงไปหมด ที่นี้สมมุติทั้งหมดในโลกธาตุนี้หมดโดยสิ้นเชิงภายในจิตดวงบริสุทธิ์แล้ว เพราะฉะนั้นท่านผู้ที่ถึงขั้นนั้นแล้วจึงว่าไม่มีกรรมฐาน พุดตรง ๆ อย่างนี้เลย เพราะกรรมฐานก็เป็นสมมุตินี้ อันนั้นผ่านไปหมดแล้ว หมดโดยสิ้นเชิง ที่นี้เรื่องกองทุกข์ไม่มี ประจักษ์แล้ว

กองทุกข์ที่เด่นชัดที่สุดคือราคะตัณหา ตัวนี้ขาดลงไปแล้วจิตติดขึ้น แต่ก่อนอันนี้ดิ่งลง พออันนี้ขาดแล้วอันนั้นติดขึ้น พอถึงอวิชชา ฟังอวิชชาแล้วดวงไปหมดไม่มีอะไรเหลือ ไม่มีคำว่าขึ้นว่าลง เรื่องกรรมฐานเป็นสายทางเดินมาหมดโดยสิ้นเชิง นั่นจิตที่ถึงวิมุตติถึงอย่างนั้น ไม่ต้องไปถามใคร พุด สาธุขึ้นทันทีเลย แม้พระพุทธเจ้าประทับอยู่ข้างหน้าก็ไม่ทูลถาม ของจริงอันเดียวกัน ไม่ค้ำกัน เท่านั้นเอง จิตก็เป็นนักรู้ ธรรมกับจิตก็เป็นอันเดียวกันแล้วเป็นอันเดียวกันหมดหาที่ค้ำกันไม่ได้ ของอันหนึ่งหาที่ค้ำกันไม่ได้ ถ้าสองมีค้ำ มีคู่แข่งกัน ถ้าหนึ่งแล้วไม่มีอะไรค้ำ ไม่มีอะไรแข่ง ธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้วไม่มีคำว่าค้ำกัน

นี่พุดถึงเรื่องภาคปฏิบัติให้ท่านทั้งหลายฟัง ถอดเอามาจากเวทีย์ ขึ้นบนเวทีย์พืดกัน เป็นของฝึกได้จิต ถ้าฝึกไม่ได้ พระพุทธเจ้า สาวกทั้งหลายเป็นผู้บริสุทธิ์ไม่ได้นะ ต้องอาศัยการฝึก หนักเบา ก็เอา พืดกันไป ๆ สุดท้ายก็ค่อยคล่องตัว ๆ จนกระทั่งถึงกิเลสไหลไม่ได้ ขาดสะบั้นไปเลย นี่ก็เป็นอัตโนมัตติ ไม่ได้ตั้งใจว่าจะฆ่ากิเลสนะ ความรวดเร็วของอัตโนมัตติ นั่นละเป็นเอง ขาดสะบั้น ๆ จนกระทั่งกิเลสไม่มีแล้ว ขาดสะบั้นไปหมด เรียกว่า อาโลโกอุทปาที สว่างจ้าหมดเลย ที่นี้หมดละชั้นชื่อว่าสมมุติทั้งหมด

ก็ยังเหลือแต่ธาตุแต่ขันธ ส่วนที่ยังเหลืออยู่กับธาตุกับขันธ หมดไปแล้วจากจิตโดยสิ้นเชิง คือจิตที่บริสุทธิ์ไม่เกี่ยวกับขันธ แม้ขันธจะมีอะไร ขันธมีอยู่ตามธรรมชาติของขันธ เช่นชอบอันนั้นไม่ชอบอันนี้ อันนั้นดีอันนี้ไม่ดี อยู่ในวงขันธนะไม่ได้ออกจากนี้ไป หากรู้อยู่ในตัวเองนั้นแหละ มันเป็นของมันเอง อันนั้นดีอันนี้ไม่ดี อันนั้นน่ารักอันนี้น่าชัง อยู่ในวงขันธ ก็น่ารักเพียงเท่านั้นแหละ ชังก็เพียงเท่านั้น ไม่เลยนั้นไป หากจะปฏิเสธไม่ได้นะ มันมีอยู่นั้น เข้าใจไหม นี่เรียกว่าสมมุติในขันธที่แสดงตัวอยู่นั้น จิตที่เป็นจิตตวิมุตติ รับผิดชอบอะไรแสดงขึ้นมาในขันธรู้หมดๆ ธรรมชาติมันไม่มาเกี่ยวข้อง เป็นหลักธรรมชาติของตัวเอง นี่คือจิตที่บริสุทธิ์

จิตที่บริสุทธิ์แล้วเท่านั้นไม่ต้องไปหาใครมาเป็นพยาน พุดแล้วสาธุทันที พระพุทธเจ้าประทับอยู่ข้างหน้าก็ไม่ทูลถาม ทูลถามท่านหาอะไร ความจริงเป็นอันเดียวกัน คำนกันไม่ได้ ไม่มีทางคำนกัน เรายอมรับเราแล้ว พระพุทธเจ้ากับอันนี้ก็อันเดียวกัน คำนกันได้ที่ไหน นั่นละการปฏิบัติภาวนา ธรรมพระพุทธเจ้านี้เลิศเลอ สอนโลกให้สุดยอดเลยนะ ไม่มีผิดมีเพี้ยน กำหนดพิจารณาไปอะไร รู้ตรงไหนพระพุทธเจ้าสอนไว้หมดๆ เปิดทางไว้หมด เป็นแต่เพียงว่าเรายังไม่รู้ ก็ค่อยก้าวเดินไปตามที่ท่านสอนไว้ๆ ไปก็เจอไปๆ ยอมรับไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งถึงสิ้นสุดวิมุตติแล้วหมดโดยสิ้นเชิง

นี่ละพุทธศาสนา ให้ท่านทั้งหลายจับเอาไว้นะ นี่ออกมาจากเวทีบนหัวใจ หัวใจนี้มีกิเลสกับธรรมพืดกัน พออันนั้นขาดลงไปแล้วเป็นธรรมล้วนๆ ภายในหัวใจ ใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันไม่มีที่คำนกันเลย จ่อปีบลงไปนี่ถึงพระพุทธเจ้าทุกพระองค์เลย อันเดียวเท่านั้นถึงกันหมดเลย แล้วจะไปถามหาพระพุทธเจ้าที่ตรงไหน อันนี้กับอันนั้นอันเดียวกันแล้ว นั่นละท่านว่าเป็นอันเดียวกัน ผู้ใดเห็นธรรมผู้นั้นเห็นเราตถาคต คือเห็นอันนี้เอง ไม่ต้องไปถามหาองค์ไหนอีกแล้ว นี่ละธรรมเลิศอยู่ที่ตรงนี้

ที่นี้อดีตอนาคตที่เป็นสมมุติทั้งหมดโดยสิ้นเชิง อดีตผ่านมาแล้วเป็นยังงไม่ไปยุ่ง อนาคตที่จะเป็นไปข้างหน้าเป็นยังงไม่ยุ่ง ปัจจุบันก็หมดปัญหาแล้วยุ่งหาอะไร มีหน้าเข้าปัจจุบันก็เป็นสมมุติ ธรรมชาติมันไม่ใช่สมมุติเข้ากันได้ยังงั้น นั่น พวกกันจำเอานะ เราจนจะตายแล้วเราเปิดให้ฟังทุกคนๆ เปิดออกมาอย่างไม่สะทกสะท้าน อยากจะพูดว่าเดี๋ยวนี้ก็มีแต่หลวงตาบ่วงค์เดียวพูดวอกๆ อยู่ที่นี่ องค์ไหนใครคนใดจะมาพูดก็ไม่เห็นมีพูด ท่านรู้ท่านก็รู้อยู่จำเพาะท่านตามนิสสัยวาสนา ของผู้ที่จะนำออกทำประโยชน์ให้โลกมากนักน้อย เป็นตามนิสสัยวาสนา

ความบริสุทธิ์เหมือนกันหมด แต่การแสดงออกที่จะทำประโยชน์ให้โลกต่างกันนะ ไม่ได้เหมือนกัน ผู้มีอำนาจวาสนากว้างขวางท่านก็ทำประโยชน์ให้โลกได้อย่างกว้างขวางๆ ไปเรื่อย ๆ ผู้ที่พอตัวอยู่เฉพาะตัวแล้วท่านก็อยู่ของท่านไป เช่นอย่างพระอัญญาโกณฑัญญะ ท่านบรรลุธรรมก่อนใครทั้งหมด ครั้นเวลาท่านได้บรรลุธรรมแล้วท่านก็ไม่ได้สอนใคร ก็มี หลานชายคนเดียวพระปุลณมัตตานีบุตร เป็นธรรมกถึกเอก แล้วดูเหมือนท่านจะไม่ได้ สอนด้วยซ้ำ ถึงเวลาที่จะไปนิพพาน ท่านไปอยู่ที่ฉัททันตสระตั้ง ๑๑ ปี พวกโขลงช้าง ทั้งหลายอุปถัมภ์อุปฐาก ช้างก็เป็นช้างโพธิสัตว์อุปถัมภ์อุปฐากดูแลท่าน ถึงกาลเวลา แล้วท่านก็ออกมา ท่านรู้ของท่านแล้ว ออกมาทูลลาพระพุทธเจ้าจะปรินิพพาน ภาษาเรา เรียกว่าทูลลาตาย

ครั้นออกมาแล้วพระเถรหนุ่มน้อยอย่างพระเถรวัดป่าบ้านตาดนี้ ตาใสเหมือนตา แมวนี้ เหมือนพระเถรวัดป่าบ้านตาดนี้แหละ ครั้นเห็นท่านมา ท่านอยู่ในป่าท่านจะไปหา แก่นขนงขนุนที่ไหนมาข้อม ท่านก็ข้อมด้วยดินแดง ผ่าจีวรท่านแดงโร่ออกมา เพราะท่าน อยู่ในป่า ครั้นออกมาทูลลาพระพุทธเจ้า พวกพระเถรตาใสแป้วเหมือนตาแมวก็นั่งดู รำพึง ในใจ เอ้ หลวงตาองค์นี้มาจากไหน คงคิดไปอย่างนั้น พอมาทูลลาพระพุทธเจ้าเสร็จ เรียบร้อยแล้ว ลงจากพระพุทธเจ้าไปแล้ว พวกพระเถรตาใสเหมือนตาแมวก็นั่งเข้าไปทูล ถามพระพุทธเจ้า นี่เป็นหลวงตามาจากไหน มองดูสีผ้ำเหมือนสียักษ์

อู๊ ออย่าพูดอย่างนั้น เห็นไหมพระพุทธเจ้า ถ้าเป็นหลวงตาบ้วจะตีปากเสียก่อนถึง จะบอก แต่นี้ท่านยังว่า อู๊ ออย่าพูดอย่างนั้นนะ นี่พี่ชายใหญ่ของเธอทั้งหลาย พระอัญญา โภณฑัญญะเป็นปฐมสาวกของเราตถาคต นี่เธอมาลาไปปรินิพพาน จะว่าสียักษ์สีผ้อะไร ทางนี้พอรู้เรื่องแล้วก็ตัวสั้น ป่านนี้ยังสั้นอยู่ละมั้ง พอรู้เรื่องว่าท่านเป็นพระอัญญาโกณฑัญญะ นี่ถึงเวลาท่านก็มาลาไปเลย องค์นี้ท่านก็ไม่ทำประโยชน์ที่ไหนดมาก แต่พวกเทวบุตร เทวดาปฏิเสธไม่ได้นะ ไม่ได้ทำให้มนุษย์ก็ทำให้เทวบุตรเทวดา พวกสัตว์พวกอะไร เช่น ช้าง เป็นต้น ท่านก็ทำไปแบบหนึ่งของท่านตามนิสัยของท่านเอง ท่านก็ไม่กว้างขวาง

แต่องค์อื่น ๆ เช่น พระสารีบุตร โมคคัลลาน์ กระทบกันทั่วแดนชาวพุทธเรา นิสัย วาสนาบุญญาภิสมภารต่างกันทำประโยชน์ได้มากน้อยต่างกัน ทั้งๆ ที่ความบริสุทธิ์ เหมือนกัน เข้าใจไหม ความบริสุทธิ์นั้นท่านบอกว่าเสมอกันหมด ไม่มีรายไดยิ่งหย่อนกว่า กัน แต่นิสัยวาสนาที่เป็นเครื่องประดับ ในเวลาทำความปรารถนาไว้ตั้งแต่บำเพ็ญอยู่นั้น สมมุติว่าสำเร็จแล้วขอให้มฤตธาตักดานุภาพ มีวาสนาไปทางนั้นๆ พอสำเร็จแล้วก็กันไป

ตามนั้น ๆ ต่าง ๆ กัน เพราะฉะนั้นบรรดาพระสาวกถึงจะบริสุทธิ์ก็ตาม นิสสัยวาสนาจะทำประโยชน์ให้โลกได้กว้างแคบต่างกันอย่างนี้เอง ส่วนความบริสุทธิ์เสมอกันหมด

วันนี้ไม่ทราบว่าคุณพูดเรื่องอะไร ๆ จนกระทั่งถึงปานนี้ เอาละมังขนาดนี้พอแล้วนะ เอาละ

ผู้กำกับ หนังสือพิมพ์ พิมพ์ไทย ประจำวันนี้

เรื่องสมณศักดิ์สมณเสกที่ยังไม่จบ

มาว่าเรื่องสมณศักดิ์สมณเสกกันต่อ เรื่องนี้ก็ได้หยิบยกขึ้นมาวิพากษ์วิจารณ์เสียบ้างคนlewก็จะเหิมเกริมไปกันใหญ่ เรื่องนี้พระชั้นผู้ใหญ่ท่านรู้อยู่เต็มหัวอกแต่พระคุณท่านพูดไม่ได้ จะทำอะไรก็ได้เพราะมีศิลาจารวัตรเป็นกรอบบังคับ ดังนั้นผู้ที่เป็นมคทายกเท่านั้นที่จะต้องออกมาทำหน้าที่แทนพระเจ้าพระสงฆ์ เพื่อให้ผู้ที่คิดไม่ดี ทำไม่ดีต่อพระศาสนาและทวยเทพเบื้องบนจะได้เกิดความละอายใจกันบ้าง

คำว่าหิริโอตตปปะไม่ได้เกิดกับคนlew ๆ เหล่านี้ได้หรอก ต้องกะเทาะเปลือกออกสด ๆ ให้ได้เห็นชะบังมัน ถึงจะสาสม!

อย่างเมื่อวานนี้ที่ว่ามีคนใจบาปเข้าไปร่วมในการจัดโศก เขาคอนั้นนอกจากจะมีผลประโยชน์ด้วยแล้วยังทำหน้าที่เซสียแข่งขาท่านผู้นำในฟากรัฐบาล ดังจะเห็นได้ว่ามีรายชื่อพระหลายรูปให้ได้เลื่อนสมณศักดิ์ ซึ่งพระเหล่านั้นล้วนแต่มีผลต่อคะแนนเสียงของรัฐบาล

กับพระอีกรูปหนึ่งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการขายที่ดินของวัด ให้คนมีเงินนำไปจัดสร้างทำสนามกอล์ฟชื่อดัง พระรูปนี้กำลังถูกเจ้าหน้าที่ของรัฐฟ้องร้องเป็นคดีค้างคาอยู่ในศาล ทางส่วนราชการฟ้องว่าพระรูปนี้ได้กระทำการบุกรุกที่ดินของทางราชการ

เหม็นคาวจาวโฉไปทั้งบ้านทั้งเมือง แต่เจ้าคนชู้กลับไปเอาใจเจ้านายด้วยการเสนอรายชื่อพระรูปนี้ให้ได้เลื่อนสมณศักดิ์!!

กับพระอีก ๒ รูปก็เช่นกัน มีหลักฐานอยู่โทนโทว่าเป็นผู้บงการให้พระภิกษุสามเณรก่อเหตุร้ายในพุทธมณฑล มีการวางแผนให้คนฆ่าคน ส่งเสริมให้ญาติโยมก่อเหตุทำร้ายร่างกายคนในพุทธศาสนสถาน แต่กลับได้รับการเสนอชื่อเลื่อนสมณศักดิ์แข่งหน้าพระที่มีผลงานดีเด่นรูปอื่น ๆ

แล้วจะไม่ให้คนเขาเรียกสมณเสกที่ได้มาจากสมณมันนี้ได้อย่างไร ก็ในเมื่อพระที่ดี ๆ กว่าก็ยังมีอีกมากมาย ทำไมท่านถึงไม่ได้รับการเสนอรายชื่อให้เลื่อนสมณศักดิ์?

ขอยกตัวอย่างเอาง่ายๆ อย่างท่านเจ้าคุณพระวิสุทธิโสภณ รองเจ้าคณะจังหวัดนครนายก พระคุณเจ้ารูปนี้ได้สร้างพระเนรให้ได้รับปริญญาตรี โท เอก จนได้เป็นเจ้าคุณนั้นเจ้าคุณนี้ได้เป็นเจ้าคณะปกครองในระดับนั้นระดับนี้ตั้งมากมาย ซึ่งในอดีตที่ผ่านมาพระคุณท่านเคยดำรงตำแหน่งเป็นถึงรองอธิการบดี แห่งมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พอมาถึงวันนี้ พระรุ่นลูกรุ่นหลาน พระลูกศิษย์รุ่นต่างๆ กลับพากันได้ดิบได้ดี ได้เลื่อนสมณศักดิ์เป็นเจ้าคุณนั้นเจ้าคุณนี้ โดดข้ามหัวพระคุณท่านไปเป็นแถว

ยังปล่อยให้พระคุณตกดานอยู่ในชั้นสามัญอยู่อย่างนั้น!

ว่ากันว่าเถอะ ในวันที่พระฝ่ายมหานิกายนับเป็นหมื่นๆ รูปได้เข้าไปกราบสักการะให้กำลังใจสมเด็จพระเจ้ายวญแจแน่นเอียดพระอุโบสถวัดสระเกศ พระคุณเจ้าเหล่านั้นเข้าไปเสนอหน้าจนได้ดิบได้ดีขึ้นมาก็เพราะใคร หากไม่ใช่เพราะท่านเจ้าคุณพระวิสุทธิโสภณรูปนี้

ไม่เป็นเพราะท่านหลบหน้าหลบตาไปอยู่ด้านหลังดอกหรือ ไม่เป็นเพราะท่านมีหิริโอตตปปะเกิดความละอายใจดอกหรือ ท่านจึงไม่ยอมออกมาเสนอหน้าให้เห็น ชื่อนามของพระคุณท่านถึงได้ตกไปจากบัญชีเสนอรายชื่อเลื่อนสมณศักดิ์

ศิษย์ของพระคุณท่านเกือบจะรุ่นสุดท้าย ก็ยังได้รับการเลื่อนสมณศักดิ์ให้ดีขึ้นเป็นชั้นเทพในคราวนี้ด้วยซ้ำ

ผมทำนายไว้ล่วงหน้าไม่มีผิด บอกไว้ก่อนแล้วว่าการประชุมมหาเถรสมาคมนี้จะมีมือพระจำนวนมากเข้ามาลอกเลียนแบบ เลียนแบบพฤติกรรมการเสนอหน้า ถ้ารูปไหนเสนอหน้าออกมาให้เห็นบ่อยๆ รูปนั้นแหละที่มีสิทธิ์จะได้รับการเสนอชื่อเลื่อนสมณศักดิ์ในคราวหน้า เป็นพฤติกรรมที่ลอกเลียนแบบมาจากชาวโลก

อย่ามาอ้างเลยว่า ที่พากันเข้าไปตั้งแถวเชียร์กันในพุทธมณฑลนั้นเป็นการทำสามัคคีธรรมต่อพระผู้ใหญ่เนื่องในเทศกาลเข้าพรรษา

ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ท่านใด สั่งสอนให้ท่านเข้าไปแสดงสักการะในเทศกาลเข้าพรรษาเยี่ยงนั้น เวลาจะเข้ากราบแสดงสามัคคีธรรม เขาถือกระทู้กันเฉพาะในพระอารามเท่านั้นมิใช่หรือ

อย่าเห็นแก่ ยศ ลากสักการะ ให้มากนัก ประเพณีวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาจะไม่มีเหลือให้ตกถึงแก่ลูกหลานในกาลข้างหน้า

ณ หนูแก้ว

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่
www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th
และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร
FM 103.25 MHz